

UCHWAŁA NR 361/XLIV/2014
RADY GMINY KONOPISKA

z dnia 4 czerwca 2014 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 594, zm. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379.) i art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2012 r., poz. 270, zm. poz. 1101 i 1529 oraz z 2014 r. poz. 183 i 543.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego nr IFIII.4131.11.2014 z dnia 8 maja 2014 r., stwierdzające nieważność uchwały Rady Gminy Konopiska nr 337/XLIII/2014 z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Jamki II".

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Konopiska.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Konopiska

Stanisław Górniak

Uzasadnienie

A. Rozstrzygnięcie zostało wydane po upływie ustawowego terminu. Organ nadzoru – Wojewoda – otrzymał projekt uchwały wraz z dokumentacją w dniu 8 kwietnia 2014 r. i miał 30 dni – do północy dnia 8 maja – na ewentualne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego. Rozstrzygnięcie natomiast wysłane zostało pocztą elektroniczną 9 maja 2014 r. o godz. 14.45, a więc już po upływie terminu. (Zgodnie z zawartymi w KPA przepisami dotyczącymi terminów o dotrzymaniu terminu decyduje data wysłania decyzji a nie data podpisania.)

B. Niezależnie od niedotrzymania terminu organ nadzoru przyjął, zdaniem organu sporządzającego plan, niewłaściwą interpretację przepisów prawnych będących w jego (organu nadzoru) ocenie podstawą uchylenia uchwały:

1. Nieuprawniony jest zarzut o wprowadzeniu regulacji naruszających przepisy art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, sprowadzający się do stwierdzenia, że w planie nie dokonano wydzielenia liniami rozgraniczającymi terenów o różnym sposobie użytkowania lub zagospodarowania. Plan nie zawiera terenów, dla których nie zostałyby określone przeznaczenie i zasady zagospodarowania. Dyskutować można jedynie o prawidłowości tych ustaleń. Zdaniem organu sporządzającego plan są one sformułowane prawidłowo.

2. Nie można się zgodzić z zarzutem, że wprowadzenie w planie ograniczenia wylesienia do 50% powierzchni leśnej w granicach działki budowlanej jest przekroczeniem kompetencji Rady w zakresie ustalania parametrów zabudowy i nieuzasadnionym ograniczeniem prawa własności, niewynikającym z uzasadnionego interesu publicznego. W przekonaniu organu sporządzającego plan wymóg pozostawienia części działek jako powierzchni leśnej, w połączeniu z innymi zapisami, wymuszającymi zablokowanie tych leśnych części działek jest uzasadnionym interesem publicznym (poprawa komfortu zamieszkania). Z przepisów ustawy pizp i rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika natomiast, że oprócz wskaźników wymienionych w tych przepisach imiennie mogą być zastosowane także inne, prowadzące do porządkowania i kształtowania zabudowy. W odniesieniu do przedmiotowego planu miejscowego jest to właśnie bardzo istotny wskaźnik dopuszczalnego wylesienia, określony w § 10 ust. 6 pkt. 14 uchwały jako dopuszczalny procent przeznaczanej na cele nieleśne powierzchni lasu będącego w granicach działki budowlanej.

3. Nieuzasadniony jest w tym kontekście zarzut o niedopełnieniu obowiązku wystąpienia o wyrażenie zgody na nieleśne przeznaczenie gruntu w trybie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. O zgodę wystąpiono i uzyskano ją dla obszaru, jaki zdaniem organu sporządzającego był wystarczający dla prawidłowej konstrukcji planu.

4. Wreszcie – wbrew opinii organu nadzoru – zapisy planu pozwalają na zgodne z prawem budowlanym zlokalizowanie budynków – w tym w wymaganej odległości od lasów.